

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het tweede gedeelte van de Gewone zitting van
de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa
Straatsburg, 23-27 april 2012**

Op de dagorde van de zitting stonden volgende verslagen:

- Verloren levens in de Middellandse Zee: wie is verantwoordelijk? (Resolutie 1872)
- Gelijkheid tussen mannen en vrouwen: een voorwaarde voor het welslagen van de Arabische lente (Resolutie 1873 en aanbeveling 1966) Rapporteur: Senator F. Saïdi
- Het bevorderen van actief burgerschap in Europa (Resolutie 1874)
- Deugdelijk bestuur en ethiek in de sport (Resolutie 1875)
- De noodzaak om matchvervalsing te bestrijden (Resolutie 1876 en aanbeveling 1997)
- De bescherming van de vrijheid van meningsuitdrukking en van informatie op internet en online media (Resolutie 1877 en aanbeveling 1998)
- De situatie in Syrië (Resolutie 1878)
- De situatie van ontheemden in de Noord-Kaukasus die naar de regio teruggekeerd zijn (Resolutie 1879)
- De opvolging van de werkzaamheden van de Parlementaire Assemblee door het Ministercomité (Resolutie 1880 en aanbeveling 1999)
- Voor een gepast beleid inzake fiscale paradisijs (Resolutie 1882) Rapporteur: Volksvertegenwoordiger D. Van der Maelen
- Leefbare pensioenen voor iedereen (Resolutie 1882 en aanbeveling 2000)

* * * * *

Belgische delegatie bij de Assemblee:

Vertegenwoordigers

De h. Daniel Bacquelaine (MR)
De h. Piet De Bruyn (N-VA)
De h. Armand De Decker (MR)
Mevr. Daphné Dumery (N-VA)
De h. Philippe Mahoux (PS)
De h. Patrick Moriau (PS), Voorzitter
De h. Stefaan Vercamer (CD&V)

Plaatsvervangers

De h. Guy Coëme (PS)
Mevr. Cindy Franssen (CD&V)
De h. Danny Pieters (N-VA)
Mevr. Fatiha Saïdi (PS)
De h. Ludo Sannen (sp.a)
De h. Dirk Van der Maelen (sp.a)
Mevr. Kristien Van Vaerenbergh (N-VA)

* * * * *

Tijdens de zitting hebben volgende personen de Assemblee toegesproken:

- De h. David Lidington, minister voor Europa, ministerie van Buitenlandse zaken en het Commonwealth, vertegenwoordiger van het voorzitterschap van het Ministercomité door het Verenigd-Koninkrijk
- De h. Saad dine El Otmani, minister van Buitenlandse zaken en ontwikkelingssamenwerking van Marokko
- Mevr. Bassima Hakkoui, minister voor Solidariteit, vrouwen, familie en sociale ontwikkeling van Marokko
- De h. Zlatko Lagumdžija, minister van Buitenlandse zaken van Bosnië-Herzegovina

* * * * *

Verkiezing van de Belgische rechter bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens

De Assemblee heeft de h. P. Lemmens verkozen tot Belgisch rechter bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, ter opvolging van mevr. F. Tulkens. Prof. Lemmens is directeur van het Instituut van de mensenrechten aan de KU Leuven. Zijn negenjarig mandaat zal ingaan op 12 september 2012.

De rechters worden door de Assemblee verkozen op basis van een lijst van drie kandidaten ingediend door elk van de Verdragsstaten bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. De twee andere kandidaten waren de h. A. Alen en P. Vandernoot.

* * * * *

Belgische Grondwet

Gevolg gevend aan de aanbeveling van de commissie juridische zaken en mensenrechten van 12 maart 2012, besliste het Bureau van de Assemblee om de Commissie van Venetië voor advies te vatten over de opschorting van de procedure voor de wijziging van de Grondwet in België.

* * * * *

Verloren levens in de Middellandse Zee: wie is verantwoordelijk? (Resolutie 1872)

De Assemblee vertrekt van de verontrustende vaststelling dat in 2011 minstens 1.500 personen het leven verloren hebben bij hun poging de Middellandse Zee over te steken.

De Assemblee onderzocht een schrijnend geval, namelijk het tragische ongeluk in maart 2011 waarbij 63 personen op zee omkwamen toen zij het conflict in Libië wilden ontvluchten. Zij meent dat het niet ingaan op de alarmseinen en het afschuiven van de verantwoordelijkheid voor het opsporen en redden (“*search & rescue*”) tot de reeks tekortkomingen behoren die hebben bijgedragen tot de dood van die 63 personen.

De Assemblee stelt dat volgende instanties een gedeelde verantwoordelijkheid dragen in het drama: de overheden belast met “*search & rescue*”-operaties in zee, de NAVO, de vlaggestaten van de schepen in de regio, de Libische overheden en mensenhandelaars zonder scrupules.

De Assemblee benadrukt dat er in deze zaak sprake is van tekortkomingen op verschillende vlakken alsook van vele gemiste kansen om de personen aan boord te redden.

Zij nodigt de NAVO en de nationale parlementen van de betrokken landen uit om het incident nader te onderzoeken en bijkomende inlichtingen te verschaffen.

Meer in het algemeen, schuift de Assemblee een reeks aanbevelingen naar voren om te voorkomen dat dergelijke drama’s zich in de toekomst zouden herhalen.

Gelijkheid tussen mannen en vrouwen: een voorwaarde voor het welslagen van de Arabische lente (Resolutie 1873 en aanbeveling 1996)

De Assemblee richt een oproep tot de landen ten zuiden van de Middellandse Zee die zich in een democratisch overgangsproces bevinden om hervormingen door te voeren om het vrouwenstatuut te verbeteren, elke vorm van discriminatie ten opzichte van vrouwen weg te werken en de vertegenwoordiging van vrouwen in verkozen openbare instanties te bevorderen. Volgens de Assemblee moeten die landen hun wetgeving betreffende het persoonlijk statuut en het familierecht in overeenstemming brengen met de internationale normen inzake mensenrechten en een wetgevend kader uitwerken voor ter voorkoming en bestraffing van elke vorm van geweld ten opzichte van vrouwen.

De Assemblee wijst de landen van de regio ook op het vooruitzicht op parlementaire dialoog dat wordt hen wordt geboden door het statuut van “partner voor de democratie”. Het Marokkaans Parlement was het eerste om dat statuut te verwerven in juni 2011.

De Assemblee verwelkomt de initiatieven van de Secretaris-Generaal en andere organen van de Raad van Europa die een nauwere dialoog beogen met de landen van de regio, meer bepaald met Marokko en Tunesië. Zij richt een oproep tot het Ministercomité, het uitvoerend orgaan van de Raad van Europa, om verder werk te maken van de politieke dialoog en de actieplannen die voor elk land worden uitgewerkt in samenspraak met de plaatselijke overheden, waarbij de gelijkheid tussen mannen en vrouwen en de verbetering van het vrouwenstatuut van de vrouwen prioriteiten zijn.

In haar tussenkomst benadrukte *senator F. Saïdi*, rapporteur voor de commissie voor gelijkheid en niet-discriminatie, dat zij haar bezoeken aan Marokko en Tunesië in drie woorden kan samenvatten: hoop, vrees en waakzaamheid.

Hoop, omdat de vrouwenrechten zich in de nasleep van de revolutie op de politieke agenda hebben weten te plaatsen. De vrees om de vrouwen hun verworven rechten te zien verliezen, onder druk van de islamitische partijen die versterkt uit elke stembusgang in de regio zijn gekomen. Waakzaamheid, omdat de feministische krachten in een permanente staat van alarm verkeren, niet alleen om te waken over de verworven rechten, maar ook om ze te verbeteren.

Volgens spreekster hebben alle religieuze partijen die zij ontmoet heeft haar verzekerd dat de vrouwenrechten eerbiedigd zouden worden. Men moet evenwel vaststellen dat hun visie op de plaats van de vrouw in de samenleving zich beperkt tot de gezinskring en tot de traditionele rol van echtgenote en moeder. Een van de telkens terugkerende elementen bij de besprekingen in Tunesië is het opnemen van de sharia als belangrijkste bron van geschreven recht in de Grondwet. In Marokko biedt artikel 475 van het Strafwetboek een verkrachter de mogelijkheid met zijn slachtoffer te huwen.

De senator onderstreepte dat er meer en betere samenwerkingsprogramma's moeten komen en dat de verbetering van het vrouwenstatuut en de strijd tegen elke vorm van geweld tegen vrouwen tot de prioriteiten moeten behoren. De instanties van de Raad van Europa, zoals het Ministercomité en de Commissie van Venetië, moeten hun expertise en knowhow ter beschikking stellen van die landen. De verenigingen, vakbonden en het middenveld in de betrokken landen moeten versterkt worden. Er moet een netwerk worden opgericht van vrouwen om goede praktijken en ervaringen te kunnen uitwisselen. En de jongeren moeten uiteraard ook de nodige aandacht krijgen, want zij zijn de burgers van morgen. Opvoeding is uiteraard de belangrijkste factor voor de bevordering van de mensenrechten en de gelijkheid.

* * * * *

Het bevorderen van actief burgerschap in Europa (Resolutie 1874)

De Assemblee drukt op het belang van goede praktijken op lokaal niveau om bij te dragen tot een betere kwaliteit en imago van de democratie op nationaal en internationaal niveau. Zij bestempelt participatie en overleg als de kern van actief burgerschap en steunt de uitwerking binnen de Raad van Europa van coördinatiemaatregelen om betere resultaten te verkrijgen op het vlak van lokale en regionale democratie (het “*Enig Programma*”).

De Assemblee verdedigt eveneens een versterking van de coördinatie en de werkingsmechanismen tussen de Raad van Europa en de Europese Unie, alsook de uitwerking van nieuwe systemen met betrekking tot het “*Enig Programma*” van de Raad van Europa, naarmate het meer en meer concrete vorm krijgt.

In haar resolutie schuift de Assemblee verschillende ideeën naar voor ter versterking van de deelname van burgers aan beslissingen die hen aanbelangen. Zo roept zij de Lidstaten van de Raad van Europa op maatregelen te nemen om de uitwisseling van ervaringen tussen steden en regeringen te vergemakkelijken, waarbij de nadruk wordt gelegd op voorbeelden van praktische middelen die gebruikt worden voor een verhoogde participatie en de opwaardering van burgerschap en deugdelijk bestuur op lokaal niveau.

De Assemblee nodigt hen ook uit tot het oprichten van jeugdraden, die in verbinding zouden staan met hun lokale of nationale beslissingsinstanties, om aan jongeren inspraak te geven voor beslissingen die hen aanbelangen.

* * * * *

Deugdelijk bestuur en ethiek in de sport (Resolutie 1875)

De Assemblee benadrukt dat sport een belangrijke hefboom kan zijn om positieve waarden en gedragspatronen door te geven, vooral voor jongeren.

Maar zij stelt ook vast dat met de grote geldsommen binnen de gemondialiseerde, professionele sportwereld het risico op ontsporingen en misdaden alsmaar toeneemt, getuige waarvan fenomenen zoals doping, manipulatie van sportresultaten en andere vormen van corruptie. Even verontrustend zijn de machtsbelangen die meespelen op de hoogste bestuursniveau's, alsook de vrij ondoorzichtige beslissingsprocessen in de sportwereld.

Al gaat het in principe om alle sportdisciplines, toch is het uiteraard het voetbal dat zich in de frontlinie bevindt. De Assemblee roept daarom de FIFA (*International Federation of Association Football*) op tot het nemen van maatregelen om de onderliggende oorzaken te onderzoeken van de verschillende schandalen die de laatste jaren het imago van de FIFA zelf, en ook dat van de internationale voetbal, bezoedeld hebben. Zo moeten onder meer de bevoegdheden van haar ethisch comité uitgebreid worden tot het voeren van interne onderzoeken.

In haar resolutie stelt de Assemblee een aantal richtlijnen voor inzake deugdelijk bestuur en ethiek in de sport die bestemd zijn voor de regeringen en de internationale en nationale sportinstanties moeten. Die principes beogen een grotere financiële fair play en de strijd tegen de flagrante financiële ongelijkheden tussen de clubs, de bescherming van jonge sportbeoefenaars en een grotere transparantie en verantwoordelijkheid van de bestuursorganen in de sportwereld.

* * * * *

De noodzaak om matchvervalsing te bestrijden (Resolutie 1876 en aanbeveling 1997)

De Assemblee is verontrust door de omvang die de manipulatie van sportresultaten aangenomen heeft. De aanzienlijke geldsommen waarmee sportwedenschappen gemoeid gaan, wekken steeds meer de belangstelling van de georganiseerde misdaad op. Daarbij staan de sportwaarden en de reputatie van sportbeoefenaars, internationale sportorganisaties en organisatoren van sportwedenschappen op het spel, maar bovendien vormt het fenomeen een bedreiging voor de openbare orde en de rechtsstaat.

De Assemblee richt een oproep tot de Lidstaten, de nationale en internationale sportinstellingen - in het bijzonder het Internationaal Olympisch Comité (IOC) -, alsook tot de organisatoren van sportwedenschappen, om beter samen te werken voor een succesvolle strijd tegen de manipulatie van sportresultaten.

De Assemblee meent dat er dringend een aantal preventie- en bestraffingsmaatregelen uitgewerkt moeten worden, onder meer wat betreft de sensibilisering en de vorming van jonge sportbeoefenaars, het verbod van wedenschappen voor wedstrijden die het meest onderhevig zijn aan corruptiepogingen, de harmonisatie van nationale wetgevingen en de invoering van ontradende straffen, de versterking van de nationale en internationale samenwerking tussen gerechtelijke overheden en de politie.

Bovendien nodigt de Assemblee alle Lidstaten van de Raad van Europa uit om de werkzaamheden te steunen van het Uitgebreid Gedeeltelijk Akkoord over Sport dat de uitwerking beoogt van een Europees verdrag over matchvervalsing, hetgeen een algemeen juridisch kader en samenwerkingsplatform zou bieden ter bescherming van de integriteit van de sport en de rechtsstaat.

* * * * *

De bescherming van de vrijheid van meningsuitdrukking en van informatie op internet en online media (Resolutie 1877 en aanbeveling 1998)

De Assemblee vraagt de Lidstaten ervoor te zorgen dat zowel de overheid als de private sector de vrijheid van meningsuitdrukking en van informatie op internet en online media zouden eerbiedigen. Zij vreest immers dat privé-ondernemingen de rechten van de gebruikers zouden beknotten door hen - voor commerciële of andere redenen - de toegang tot informatie te weigeren of te verhinderen.

De Assemblee benadrukt verder dat de mogelijkheid moet bestaan om tussenpersonen van media gebaseerd op informatie- en communicatietechnologieën verantwoordelijk te houden voor ongeoorloofde inhouden, met in het bijzonder aandacht voor kinderpornografie en inhouden die aanzetten tot xenofobie en racistisch gedrag, of tot haat, geweld of terrorisme.

Volgens de Assemblee zouden de Lidstaten tussenpersonen, zoals leveranciers van internetdiensten en -toegang, of telecommunicatiebedrijven of ondernemingen van mobiele telefonie, moeten aanzetten tot autoregulering via gedragscodes om te komen tot een betere bescherming van de vrijheid van meningsuiting en van informatie van hun gebruikers, waarbij erop gelet wordt dat nationale rechtbanken bevoegd zijn in geval van overtreding.

Verwijzend naar de vele kanttekeningen die werden gemaakt bij de Handelsovereenkomst ter bestrijding van namaak (ACTA), nodigt de Assemblee de Lidstaten uit om voort te gaan met hun openbare beraadslagingen betreffende toekomstige nationale wetgeving op basis van de ACTA.

* * * * *

De situatie in Syrië (Resolutie 1878)

De Assemblee veroordeelt met klem de ernstige schendingen van mensenrechten begaan door de Syrische militaire strijdkrachten, alsook de schendingen begaan door bepaalde gewapende groepen die het regime bestrijden. Zij betreurt verder de vele slachtoffers, alsook de voortdurende schending van het staakt-het-vuren voorzien in het vredesplan van Kofi Annan.

De Assemblee onderstreept dat de internationale gemeenschap, op wie een zware verantwoordelijkheid rust, meer dan een jaar in de onmogelijkheid verkeerde om actie tegen Syrië te ondernemen, ten gevolge van het veto van Rusland en China tegen twee ontwerpen van resolutie van de Verenigde Naties. Zij is daarom tevreden met het geleidelijk ontstaan van een gemeenschappelijke standpunt van de internationale gemeenschap met de unanieme goedkeuring van de twee resoluties van de Verenigde Naties van 14 en 21 april 2012. Daardoor kunnen niet-gewapende militaire VN-waarnemers in Syrië ingezet worden om zich te vergewissen van de volledige beëindiging van het gewapend geweld.

De Assemblee benadrukt dat de toepassing van het vredesplan van Kofi Annan en de volledige stopzetting van het geweld uiteindelijk moeten leiden tot een democratische overgang in Syrië. Verder moet het geleidelijk aan de geschikte voorwaarden scheppen voor de uitwerking van een politiek proces geleid door Syriërs en voor de organisatie van vrije en eerlijke verkiezingen.

De Assemblee nodigt de nationale oppositiegroepen uit om zich te verenigen, met de bedoeling een wettelijk alternatief te kunnen vormen voor alle Syrische burgers, ongeacht hun etnische afkomst, cultuur of godsdienst, dat hen het vooruitzicht biedt op een democratisch en pluralistisch Syrië.

* * * * *

De situatie van ontheemden in de Noord-Kaukasus die naar de regio teruggekeerd zijn (Resolutie 1879)

De Assemblee wijst op het belang van de behandeling van de humanitaire aspecten van gedwongen verhuizingen van lange duur in de Noord-Kaukasus.

De Assemblee erkent dat de overheden van de Russische Federatie aanzienlijke inspanningen geleverd hebben voor de hulpverlening aan personen die op gedwongen wijze verplaatst werden in de Noord-Kaukasus. Dankzij die inspanningen werden de levensvoorwaarden van een groot aantal personen verbeterd. Er zijn evenwel nog steeds vele personen die niet ten volle aanspraak kunnen maken op hun rechten, soms zelfs na een verhuizing van twintig jaar. De moeilijkheden inzake de toegang tot degelijke huisvesting, tewerkstelling, officiële documenten, alsook de blijvende onzekerheid, de inefficiënte mechanismen voor schadevergoedingen ingeval van verlies van een goed en de beperkte keuze voor mogelijke verblijfsplaatsen, stapelen zich op, met als gevolg dat bepaalde ontheemden na verloop van tijd nog kwetsbaarder worden.

De Assemblee meent dat er meer inspanningen nodig zijn voor het vinden van duurzame oplossingen voor ontheemden. Dat veronderstelt een betere inzameling van gegevens en informatie, specifieke programma's die aan de noden van de ontheemden beantwoorden, toezicht op het blijvende karakter van de oplossingen die hen worden voorgesteld en meer vredesinspanningen in de regio. De Assemblee wijst erop vast dat de Russische Federatie een rijk en competent land is, waardoor het mogelijk moet zijn de reeds behaalde positieve resultaten nog te versterken en de situatie van ontheemden nog verder te verbeteren.

* * * * *

De opvolging van de werkzaamheden van de Parlementaire Assemblee door het Ministercomité (Resolutie 1880 en aanbeveling 1999)

Overeenkomstig artikel 1 van het Statuut van de Raad van Europa, zijn het Ministercomité en de Parlementaire Assemblee samen verantwoordelijk voor de goede werking van de Raad van Europa.

De Organisatie heeft de initiatieven van de Assemblee nodig, maar zij kunnen niet verwezenlijkt worden zonder de steun van het Ministercomité. Een versterkte dialoog tussen de twee statutaire organen en de coördinatie van hun standpunten en acties zijn van essentieel belang om de doelstellingen van de hervorming van de Raad van Europa te bereiken, zoals meer bepaald een versterkt extern optreden en een grotere zichtbaarheid van de Organisatie.

De Assemblee verbindt er zich van haar kant toe dat haar aanbevelingen politiek relevant zouden zijn en coherente voorstellen zouden bevatten om de algemene prioriteiten van de Raad van Europa na te komen.

Tegelijkertijd verbindt het Ministercomité zich tot de uitwerking van een formele overlegprocedure met de Assemblee inzake ontwerpen van nieuwe juridische instrumenten. Het Ministercomité moet ook de aanbevelingen van de Assemblee op degelijke wijze bestuderen om er een concrete opvolging aan te geven.

* * * * *

Voor een gepast beleid inzake fiscale paradijzen (Resolutie 1881)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat de Lidstaten van de Raad van Europa elk jaar een miljardenverlies lijden door belastingfraude en -ontduiking, die vergemakkelijkt worden door fiscale paradijzen en financiële offshore centra. Die wijdverspreide belastingzwendel door rijke individuen en bedrijven benadeelt de gewone belastingplichtigen en de overheidsfinanciën. Bovendien vormt het fenomeen ook een bedreiging voor het deugdelijk bestuur, de macro-economische stabiliteit en de sociale cohesie.

Door de toenemende druk van de publieke opinie verhoogde de internationale samenwerking - meer bepaald op het niveau van de G20 - om de onderliggende oorzaken van de fiscale paradijzen aan te pakken. De situatie is evenwel nog verre van afdoende geregeld en er is nog veel werk aan de winkel om de wettelijke achterpoortjes en grijze zones aan te pakken.

Volgens de Assemblee is het een morele verplichting om in te gaan tegen de scheeftrekkingen op wereldniveau die veroorzaakt worden door schadelijke fiscale praktijken, zoals het bankgeheim, het gebrek aan transparantie en efficiënt publiek toezicht, reglementaire dumping, boekhoudkundige kneepjes en achterpoortjes in multinationals, ...

In haar resolutie roept de Assemblee de Lidstaten op tot een verscherpt toezicht op het financiële offshore systeem, harmonisatie van de nationale belastingstelsels, fiscale responsabilisering en financiële transparantie. Zij nodigt hen ook uit om te ijveren voor de automatische informatie-uitwisseling op fiscaal vlak.

In zijn tussenkomst haalde *volksvertegenwoordiger D. Van der Maelen*, rapporteur van de commissie sociale zaken, gezondheid en duurzame ontwikkeling, eerst en vooral enkele cijfers en statistieken aan om de nog niet overtuigde collega's te wijzen op de noodzaak van een gepast beleid inzake fiscale paradijzen. Hij wees erop dat fiscale ontduiking en fiscale fraude via fiscale paradijzen het voor rijke individuen en multinationals mogelijk maakt om amper belastingen te betalen. Volgens spreker wist iedereen dat de impact van fiscale paradijzen aanzienlijk was, maar heeft het tot de crisis van 2008 geduurd alvorens men er openlijk over begon te praten. Door de crisis ontstond er een groeiende internationale consensus om de kwestie aan te pakken. De rol van de fiscale paradijzen werd aangekaart binnen internationale fora zoals de G20, de OESO, de Europese Unie, het IMF en de Raad van Europa, die in 2010 het Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in belastingzaken gewijzigd heeft. De internationale gemeenschap heeft dus inspanningen geleverd om de plaats van fiscale paradijzen in te perken. Er werden bilaterale akkoorden ondertekend die de uitwisseling van fiscale gegevens mogelijk maken. De uitwerkingsmodaliteiten van die akkoorden laten evenwel te wensen over. Maar ondanks dergelijke tekortkomingen, valt het niet te ontkennen dat er de laatste jaren vooruitgang werd geboekt. De OESO schat dat het door de internationale inspanningen ten opzichte van niet-meewerkende fiscale paradijzen mogelijk was om zo'n 14 miljard euro terug te vorderen tijdens de laatste twee jaar. Spreker denkt dat er nog meer fiscale inkomsten zijn die zouden kunnen worden teruggevorderd dankzij een samenhangende en gecoördineerde actie op nationaal en internationaal vlak, hetgeen de uiteindelijke bedoeling is van de voorgestelde resolutie.

In zijn tussenkomst deed *volksvertegenwoordiger P. Moriau* opmerken dat er tijdens deze zitting drie onderwerpen behandeld werden die ogenschijnlijk niets met elkaar te maken hebben: sport en ethiek, populisme en fiscale paradijzen. Nochtans... De onmogelijkheid van de geglobaliseerde wereld om de strijd tegen fiscale fraude aan te gaan - en iedereen kent de rol van "zwart geld" in de sport - draagt bij tot het verwerpen van de traditionele politiek en tot het succes van opportunistische bewegingen. Daarom feliciteert hij de h. Van der Maelen voor zijn uitstekend verslag dat een sterk signaal is voor de democratie! Want er is sprake van een hoge dosis hypocrisie... Iedereen weet dat wanneer Chelsea de finale zal spelen tegen Bayern München, het twee ploegen betreft waarvan het budget de begroting overstijgt van de meeste landen van de planeet. Vanwaar komt het geld? Zeker niet van abonnementen, televisierechten, ... Zo getuigt ook de OESO-lijst van fiscale paradijzen van het nodige cynisme. Er zijn er slechts vijf: Montserrat, Niue, Nauru, Guatemala en Uruguay! In België bijvoorbeeld is de grootste buitenlandse gemeenschap de gemeenschap uit Frankrijk. Na de SDF, zijnde de "*sans domicile fixe*", zijn er nu de SDF "*sans domicile fiscal*". Volgens spreker moet men stoppen met de struisvogelpolitiek. Men moet ijveren voor harmonisatie, ten minste op Europees niveau, en voor een versterkte samenwerking op globaal niveau. Men moet vooral niet denken dat door de erkende inspanningen binnen de G20, het IMF, de OESO of de Raad van Europa, alles geregeld is! Er moet ingegaan worden tegen de fiscale paradijzen, omdat het een verplichting is ingegeven door rechtvaardigheid en menselijkheid. "*Tussen het sterke en het zwakke, is het de vrijheid, en dus de onaantastbare mededinging, die verdrukt en is het de wet die verdedigt.*"

* * * * *

Leefbare pensioenen voor iedereen (Resolutie 1882 en aanbeveling 2000)

Om de dubbele uitdaging van de demografische evolutie (vergrijzing van de bevolking en hogere levensverwachting) en van de financiële en economische crisis aan te gaan, vraagt de Assemblee aan de Lidstaten om doeltreffende maatregelen te nemen om zowel de duurzaamheid van de pensioenstelsels te waarborgen, als een leefbare pensioenen voor iedereen te verzekeren.

Zo nodigt de Assemblee hen uit om nationale pensioenstelsels uit te werken die op verschillende pijlers berusten en een combinatie vormen van verschillende financieringswijzen voor de pensioenen, met name repartitie en kapitalisatie. Zij benadrukt daarbij dat het repartitiesysteem, gebaseerd op een solidariteit tussen de generaties, de hoeksteen moet vormen van de pensioenstelsels.

In haar resolutie vraagt de Assemblee eveneens om gepaste oplossingen te vinden voor personen die periodes zonder pensioenbijdragen gekend hebben (bijvoorbeeld door familiale verantwoordelijkheden voor kinderen of ouders op zich te nemen).

Bovendien vraagt de Assemblee de Lidstaten om het Herziene Europees Sociaal Handvest te ratificeren, voor zover zij dat nog niet gedaan hebben. Het Handvest betreft het enige dwingende instrument van de Raad van Europa dat melding maakt van de rechten van oudere personen op toereikende bestaansmiddelen om een degelijk bestaan te kunnen leiden.

* * * * *